

Cultusminister senere var gaaet den Vej, som Commissionen havde antyndet. Sagen handlede om Oprettelsen af Domstole, som skulde dømmes i Sager, der angik geistlige Embedsmænds og Skolelæreres Levnet og Embedsforseelser. Commissionen siger nemlig, at saaledes, som det juridiske Beviis nu fordrer, er det næsten aldrig muligt at kunne føre dette Beviis saa tilstrækkeligt, at slige Embedsmænd kunne blive fradømte deres Embeder. Der skulde derfor oprettes Domstole, hvor saadanne Sager kunde blive bedømte omtrent som af en Jury, og hvor man kunde tage Hensyn til andre Beviismidler end de sædvanlige samt til, hvad der i det Hele forelaa. Jeg troer, at dette var det vigtigste Forslag, der kom fra hiin Commission, men det synes, som sagt, at være sunket hen i Forglemmelse; idetmindste er Regjeringen ikke nogensinde kommen til Rigsdagen med et Lovforslag i denne Retning. — Jeg skal endnu blot nævne en eneste Virkning af hiin Commissions Arbejde, og det maa jeg nævne ligeoverfor Rigsdagen, fordi det ogsaa er et Fingerpeg. Begge Thing, hele Rigsdagen, havde vedtaget en Lov, som indeholdt forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Skolegang og den offentlige Confirmation, men den hele Commission indstillede, at Hs. Maj. Kongen ikke vilde stadfæste denne Lov, inden Biskopperne og Landemoderne vare hørte, og Følgen var, at Hs. Maj. Kongen nægtede at stadfæste den. Det er en Virksomhed, som foreligger fra hiin Kirkecommissions Side, og som man ikke skal glemme, naar der paany er Tale om at bringe en Kirkecommission istand. Naar en Minister trænger til Hjælp af Andre for at udarbejde et eller flere Lovudkast, saa er det naturligt, at han henvender sig til dem, han har meest Tillid til, og som han troer bedst kunne raade ham, men det behøver ikke at siges til Rigsdagen, at det skal være en Kirkecommission, sammensat halvt af Geistlige og halvt af Verdslige; thi indlader Rigsdagen sig paa dette og paa at give Penge dertil, har den derved allerede indirecte billiget, at en saadan Commission rettest bør bestaae halvt af geistlige og halvt af verdslige Medlemmer. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den daværende Minister ogsaa med Hensyn til hiin Kirkecom-

mission havde erklæret det Samme, nemlig at den skulde sammensættes halvt af geistlige og halvt af verdslige Medlemmer, men jeg skal oplyse, at af de 18 Medlemmer, hvoraf den bestod, vare de 10 høie Geistlige, 6 vare andre høitstaaende Embedsmænd og endelig var der 2 kjøbenhavnske Borgere. Fra hele det øvrige Land var der ikke et eneste Medlem, naar man undertager Embedsmændene; men der var altsaa 16 høitstaaende Embedsmænd og 2 kjøbenhavnske Borgere. Det var en Kirkecommission, bestaaende halvt af Geistlige og halvt af verdslige Medlemmer! Jeg troer heller ikke, at en saadan Deling er protestantistisk. I katolske Lande er Geistligheden jo Kirken, men i protestantiske Lande er den hele Menighed Kirken, altsaa saavel de Geistlige som Lægfolk; Geistligheden staaer ikke der over Lægmandene, men hele den samlede Menighed er Kirken i et protestantisk Land. Er det da protestantistisk at dele Menigheden i saadanne to Dele, og at sige, at Commissionen skal bestaae halvt af geistlige og halvt af verdslige Medlemmer? Det er at rive Menigheden i to Stykker, det er at opstille to stridende Elementer i Kirken og at antyde, at disse to Dele kunne have forskjellige Interesser, kunne staae stridende overfor hinanden; derfor maa man dele den i disse to Dele og lade dem repræsentere lige, for at faae et godt Resultat. Jeg troer, at det eneste Protestantiske her er at vælge Menighedsmedlemmer uden at bryde sig om, enten man vælger dem blandt de Geistlige eller blandt Lægfolkene; thi de ere naturligviis Menighedsmedlemmer alle tilsammen. — Det var dette, jeg fandt mig opfordret til at udtale i Anledning af den ærede Cultusministers Erklæring igaar angaaende en Kirkecommission, men jeg skal ikke nu yttre mig videre, idet jeg haaber, at vi ved anden Behandling ville faae Leilighed til videre at omtale denne Sag.

Sjovring: I 14de Session blev der efter eenstemmig Indstilling fra Finantsudvalget stillet et Beløb af 3,000 Rd. til vedkommende Ministers Raadighed, for dermed at indrette Examenscommissioner. Da der i det Finantsaar, for hvilket Bevillingen gaves, kun